Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (neljäs jaosto)

4 päivänä joulukuuta 2024*

[19.12.2024 annetulla määräyksellä oikaistu teksti]

Henkilöstö – Virkamiehet – Arviointi – Arviointikertomus – Vuoden 2021 arviointikierros – Menettelyn lainmukaisuus – Puolueettomuuden periaate

Asiassa T-158/23,

Jean-Marc Colombani, kotipaikka Auderghem (Belgia), edustajanaan asianajaja N. de Montigny,

kantajana,

vastaan

Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH), asiamiehinään R. Coesme, R. Spáč ja S. Falek,

vastaajana,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto),

toimien kokoonpanossa: presidentti R. da Silva Passos sekä tuomarit I. Reine (esittelevä tuomari) ja T. Pynnä,

kirjaaja: hallintovirkamies H. Eriksson,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa esitetyn,

ottaen huomioon 2.5.2024 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Kantaja Jean-Marc Colombani vaatii SEUT 270 artiklaan perustuvalla kanteellaan unionin yleistä tuomioistuinta kumoamaan hänestä vuodelta 2021 laaditun arviointikertomuksen (jäljempänä riidanalainen arviointikertomus).

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

Asian tausta

2 Kantaja on palkkaluokkaan AD 14 kuuluva Euroopan ulkosuhdehallinnon (EUH) virkamies. Hän tuli Euroopan komission palvelukseen 1.5.1990.

3 Kantaja on ollut eri tehtävissä EUH:ssa 1.1.2011 lähtien. Hän toimi EUH:n toimeenpanevan pääsihteerin avustajana 22.6.2011–31.5.2016, minkä jälkeen hän toimi neuvonantajana pääsihteeristössä 1.6.2016–31.12.2016. Sen jälkeen kun EUH:lle nimitettiin uusi pääsihteeri 1.1.2017 alkaen, Colombani nimitettiin neuvonantajaksi yhdelle EUH:n kolmesta apulaispääsihteeristä. Kantajan lähin esimies vaihtui 1.5.2020.

4 Kantaja esitti 18.2.2021 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 24 artiklaan perustuvan avustamispyynnön, koska häneen oli väitetysti kohdistunut työpaikkakiusaamista, josta hän syytti neljää henkilöä ja erityisesti lähintä esimiestään. Kyseinen pyyntö hylättiin 15.6.2021 tehdyllä päätöksellä siltä osin kuin se koski kahden pyynnössä tarkoitetun henkilön menettelyä. EUH päätti sen sijaan aloittaa hallinnollisen tutkinnan, joka koski kantajan lähintä esimiestä ja erästä toista henkilöä.

5 Vuotta 2021 koskeva arviointimenettely alkoi 2.2.2022. Kantaja mainitsi itsearvioinnissaan työpaikkakiusaamista koskevan avustamispyyntönsä, jonka kohteena oli hänen lähin esimiehensä.

6 Kantaja esitti lähimmän esimiehensä toimistolle osoittamassaan sähköpostiviestissä epäilyksensä siitä, että jos hänen lähin esimiehensä hoitaisi arviointikierroksen, syntyisi henkilöstösääntöjen 11 a artiklassa tarkoitettu eturistiriita.

7 Kantajan arviointia vuoden 2021 arviointikierroksella koskeva keskustelu käytiin puhelimitse 6.5.2022 kantajan lähimmän esimiehen kanssa.

8 Kantajan esimies allekirjoitti 2.6.2022 arvioijan ominaisuudessa kantajan arviointikertomuksen. Kyseisessä kertomuksessa kantajan työsuoritus arvioitiin tyydyttäväksi. Työn tuotoksia koskevassa kohdassa kuitenkin esitettiin seuraava arviointi:

”Jean-Marc Colombani hyväksyi huhtikuussa 2021 uuden tehtävänmäärityksen, joka kattaa erityisesti seuraavat ensisijaiset tehtävät: 1/ siviili- ja sotilasalan yhteistyö 2/ Indopasifinen alue 3/ strateginen seuranta painopisteenään strateginen kompassi – – Jean-Marc ei valitettavasti ole edistänyt kolmatta tehtävää. Kompassia koskeva strateginen seuranta olisi selventänyt hyödyllisesti jäsenvaltioiden kanssa erikseen käytävää keskustelua, kun otetaan huomioon sen yhteisvaikutus julkisen keskustelun ja tutkimuskeskusten tuotannon kanssa – –”

9 Kantaja esitti samana päivänä arviointiaan koskevan oikaisupyynnön ja pyysi häntä koskevan arviointimenettelyn keskeyttämistä, kunnes erityisesti hänen lähimpään esimieheensä kohdistetun väitettyä kiusaamista koskevan hallinnollisen tutkinnan tulos on tiedossa. Kantaja kyseenalaisti lähimmän esimiehensä puolueettomuuden arvioijana, koska tämä oli kyseisen tutkinnan kohteena.

10 Sen jälkeen kun kantajaa oli kuultu 28.6.2022, EUH:n pääsihteeri pysytti 13.7.2022 oikaisupyynnön arvioijan ominaisuudessa kantajan lähimmän esimiehen tekemän arvioinnin.

11 Kantaja teki 19.8.2022 riidanalaisesta arviointikertomuksesta henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen.

12 Viranomainen, jolla on toimivalta tehdä työsopimuksia EUH:n puolesta, päätti 25.10.2022, että väitettyä työpaikkakiusaamista koskeva hallinnollinen tutkinta päätetään ilman seurauksia kantajan lähimmän esimiehen osalta.

13 Päätös kantajan valituksen hylkäämisestä tehtiin 20.12.2022.

Asianosaisten vaatimukset

14 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– kumoaa riidanalaisen arviointikertomuksen

– kumoaa tarvittaessa valituksen hylkäämistä koskevan päätöksen

– velvoittaa EUH:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

15 EUH vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin

– hylkää kanteen

– velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Kanteen kohde

16 Toisella vaatimuksellaan kantaja vaatii, että päätös valituksen hylkäämisestä kumotaan tarvittaessa.

17 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan on niin, että jos valituksen hylkäämistä koskevalla päätöksellä ei ole itsenäistä sisältöä, kyseiseen päätökseen muodollisesti kohdistuvasta kumoamisvaatimuksesta seuraa, että valituksen kohteena ollut toimi saatetaan unionin yleisen tuomioistuimen käsiteltäväksi (ks. tuomio 14.12.2017, RL v. Unionin tuomioistuin, T-21/17, EU:T:2017:907, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

18 Nyt käsiteltävässä asiassa valituksen hylkäämistä koskevalla päätöksellä ei ole itsenäistä sisältöä, koska siinä vain pysytetään riidanalainen arviointikertomus ja täsmennetään EUH:n perusteluja sekä vastataan kantajan kertomukseen kohdistamaan arvosteluun. Kyseisellä päätöksellä nimittäin yhtäältä vahvistetaan, kuten oikaisupyynnön arvioija oli tehnyt, ettei kantajan arvioija ollut puolueellinen tai eturistiriitatilanteessa ja että oikaisumenettely oli asianmukainen, ja toisaalta päätöksellä vahvistetaan kantajan vuoden 2021 työsuorituksen tasoa koskeva arviointi.

19 Näin ollen kanteen on katsottava kohdistuvan riidanalaiseen arviointikertomukseen, jonka lainmukaisuutta on arvioitava ottaen huomioon myös valituksen hylkäämistä koskevassa päätöksessä esitetyt perustelut (ks. vastaavasti tuomio 9.11.2022, QM v. Europol, T-164/21, EU:T:2022:695, 40 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

Asiakysymys

20 Kanteensa tueksi kantaja esittää kaksi kanneperustetta, joista ensimmäinen perustuu arviointimenettelyyn sovellettavien sääntöjen rikkomiseen ja henkilöstösääntöjen 11 a, 12 a ja 24 artiklaan sekä siihen, ettei arvioija ollut objektiivinen ja puolueeton, ja joista toinen perustuu ilmeiseen arviointivirheeseen ja harkintavallan väärinkäyttöön.

21 Ensimmäisen kanneperusteen osalta on aluksi todettava, että henkilöstösääntöjen 24 artikla koskee hallinnon velvollisuutta avustaa virkamiehiään ja toimihenkilöitään, jotka ovat joutuneet muun muassa työpaikkakiusaamisen kohteeksi. Nyt käsiteltävässä kanteessa kuitenkin vain vaaditaan riidanalaisen arviointikertomuksen kumoamista. Nyt kyseessä olevan kanteen kohteena ei siis ole kumoamisvaatimus, joka kohdistuisi sellaiseen toimeen, joka liittyisi kantajan esittämään avustamispyyntöön. Näin ollen kanneperuste on hylättävä vaikutuksettomana siltä osin kuin siinä vedotaan kyseiseen säännökseen.

22 Tämä täsmennys huomioon ottaen nyt käsiteltävä kanneperuste jakautuu kahteen osaan, joista ensimmäinen perustuu siihen, ettei kantajan arvioija ollut objektiivinen ja puolueeton, ja joista toinen perustuu arviointimenettelyyn sovellettavien sääntöjen rikkomiseen.

23 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäisessä osassa kantaja muistuttaa, että sen lisäksi, että hän oli riidanalaista arviointikertomusta laadittaessa esittänyt avustamispyynnön, joka koski kiusaamista, johon hänen lähin esimiehensä oli väitetysti syyllistynyt, hallinto oli päättänyt aloittaa hänen lähimpään esimieheensä kohdistuvan hallinnollisen tutkinnan, jota ei ollut arviointikertomusta hyväksyttäessä saatettu päätökseen. Tässä tilanteessa oli epätodennäköistä, että kantajan lähin esimies, jota kyseinen tutkinta koski, olisi pysynyt neutraalina ja puolueettomana kantajan suhteen.

24 Kantaja väittää, että hänen lähin esimiehensä oli arviointikeskustelussa moittinut kantajaa siitä, että tämä oli aloittanut menettelyn esimiestään kohtaan. EUH:n olisi siten tullut katsoa, ettei kantajan lähin esimies ollut objektiivisesti eikä subjektiivisesti puolueeton kantajan suhteen, ja sen olisi siten tullut nimetä toinen arvioija vuoden 2021 arviointikierrokselle, mikä olisi ollut mahdollista henkilöstösääntöjen 43 artiklan ja 44 artiklan 1 kohdan, jotka koskevat virkamiesten ja väliaikaisten toimihenkilöjen arviointikertomuksia, yleisten täytäntöönpanosäännösten antamisesta 24.1.2022 tehdyn EUH:n pääsihteerin päätöksen ADMIN(2022) 3 mukaan.

25 Kantaja katsoo, ettei EUH:n olisi tullut jatkaa arviointimenettelyä tavalliseen tapaan ja että se olisi voinut nimetä toisen arvioijan tai keskeyttää arviointimenettelyn.

26 Kantajan johtopäätös on, että hänen lähin esimiehensä oli henkilöstösääntöjen 11 a artiklassa tarkoitetussa eturistiriitatilanteessa.

27 EUH esittää, että kantajan esittämän avustamispyynnön ja siihen liittyvän hallinnollisen tutkinnan käsitteleminen arviointimenettelyn aikana ei oikeuskäytännön mukaan tarkoita, että kantajan lähin esimies olisi ollut puolueellinen tai että tämä olisi ollut eturistiriitatilanteessa. Näin ollen kantajan esimiehen vapauttaminen arvioijan tehtävistään tai arviointimenettelyn keskeyttäminen olisi loukannut kyseisen esimiehen puolueettomuus- ja syyttömyysolettamaa ja merkinnyt ennakollista kannanottoa kantajan esittämän avustamispyynnön johdosta aloitetun tutkinnan tuloksiin. Lisäksi arviointimenettelyn keskeyttäminen ei olisi ollut oikeuskäytännön, henkilöstösääntöjen sovellettavien säännösten tai päätöksen ADMIN(2022) 3 mukaista eikä asianmukaista.

28 EUH huomauttaa, että joka tapauksessa kantajan lähintä esimiestä koskevassa hallinnollisessa tutkinnassa ei päädytty siihen, että kantajan esittämän työpaikkakiusaamista koskevat väitteet olisivat olleet paikkansapitäviä.

29 EUH päättelee tästä, että se, että kantajan lähin esimies arvioi kantajaa nyt kyseessä olevalla arviointikierroksella, ei loukannut puolueettomuusvaatimusta eikä asettanut esimiestä eturistiriitatilanteeseen, mikä EUH:n mukaan ilmeni myös esimiehen riidanalaisessa arviointikertomuksessa esittämistä arvioinneista. EUH:n mukaan kantaja ei nimittäin vireillä olevan avustamispyynnön ja esimiestään koskevan hallinnollisen tutkinnan lisäksi vetoa mihinkään muuhun seikkaan, jonka perusteella voitaisiin katsoa, ettei puolueettomuusvaatimusta ja henkilöstösääntöjen 11 a artiklassa säädettyjä velvollisuuksia olisi noudatettu. Kantaja vetoaa EUH:n mukaan perusteisiin, jotka hylättiin hallinnollisessa tutkinnassa, ja sellaiseen esimiehensä käytökseen, jota kantaja ei ole näyttänyt toteen.

30 Nyt käsiteltävässä asiassa on aluksi muistutettava, että eturistiriita on vain yksi puolueellisuuden ilmenemismuoto, koska puolueettomuusvaatimus kattaa kaikki tilanteet, joissa asian ratkaistavakseen saaneen virkamiehen tai toimihenkilön on kohtuudella ymmärrettävä ulkopuolisista voivan vaikuttaa siltä, että hänen riippumattomuutensa voi vaarantua (ks. tuomio 10.2.2021, Spadafora v. komissio, T-130/19, ei julkaistu, EU:T:2021:74, 99 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

31 Tältä osin on todettava, että virkamiesten puolueettomuutta koskeva velvollisuus on vahvistettu henkilöstösääntöjen 11 artiklan ensimmäisessä kohdassa, jonka mukaan virkamiehen on hoidettava hänelle annetut tehtävät objektiivisesti ja tasapuolisesti.

32 On myös todettava, että Euroopan unionin toimielinten, elinten ja laitosten on kunnioitettava unionin oikeudessa taattuja perusoikeuksia, joihin kuuluu Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklassa vahvistettu oikeus hyvään hallintoon (ks. tuomio 3.12.2019, Pethke v. EUIPO, T-808/17, EU:T:2019:832, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

33 Perusoikeuskirjan 41 artiklan 1 kohdassa määrätään muun muassa, että jokaisella on oikeus siihen, että unionin toimielimet, elimet ja laitokset käsittelevät hänen asiansa puolueettomasti.

34 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin toimielinten, elinten ja laitosten on noudatettava puolueettomuuden vaatimusta, johon kuuluu kaksi osaa eli yhtäältä subjektiivinen puolueettomuus, jonka mukaan yhdelläkään kyseessä olevan toimielimen jäsenistä ei saa olla ennakolta määritettyä kantaa tai henkilökohtaisia ennakkoluuloja, ja toisaalta objektiivinen puolueettomuus, jonka mukaan toimielimen on annettava riittävät takeet, jotta kaikki perustellut epäilyt mahdollisista ennakkoluuloista voidaan sulkea pois (ks. tuomio 25.2.2021, Dalli v. komissio, C-615/19 P, EU:C:2021:133, 112 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen). Tältä osin unionin tuomioistuin on täsmentänyt, että sen osoittamiseksi, että hallinnollisen menettelyn järjestämisessä ei tarjota riittäviä takeita mahdollista ennakkoasennetta koskevien perusteltujen epäilyjen poissulkemiseksi, ei edellytetä puolueellisuuden toteamista. Riittää, että tältä osin on olemassa perusteltu epäily, jota ei voida sulkea pois (tuomio 27.3.2019, August Wolff ja Remedia v. komissio, C-680/16 P, EU:C:2019:257, 37 kohta ja tuomio 21.10.2021, parlamentti v. UZ, C-894/19 P, EU:C:2021:863, 54 kohta).

35 Ensimmäisen kanneperusteen ensimmäistä osaa on arvioitava näiden näkökohtien valossa.

36 [Sellaisena kuin se on oikaistuna 19.12.2024 annetulla määräyksellä] Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja vetoaa lähimmän esimiehensä subjektiiviseen ja objektiiviseen puolueellisuuteen tämän toimiessa arvioijana.

37 Siltä osin kuin on erityisesti kyse hänen lähimmän esimiehensä objektiivisesta puolueettomuudesta, kantaja vetoaa esimiestään koskevaan hallinnolliseen tutkintaan, joka oli edelleen vireillä arviointimenettelyn aikana.

38 Kuten EUH toteaa, tältä osin on vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan niin, että kun toimielimen nimittävälle viranomaiselle tehdään henkilöstösääntöjen 90 artiklan 1 kohdan nojalla henkilöstösääntöjen 24 artiklassa tarkoitettu avustamispyyntö, sen on aloitettava muun muassa hallinnollinen tutkinta selvittääkseen kantelun taustalla olevat seikat yhteistyössä kantelun tekijän kanssa, jos toimielimeltään suojelua vaativa virkamies esittää alustavaa näyttöä siitä, että hyökkäykset, joiden kohteeksi hän väittää joutuneensa, ovat todellisia (tuomio 24.4.2017, HF v. parlamentti, T-570/16, EU:T:2017:283, 46 kohta ja tuomio 13.7.2018, Curto v. parlamentti, T-275/17, EU:T:2018:479, 97 kohta).

39 Kun EUH päätti 15.6.2021 aloittaa kantajan lähintä esimiestä koskevan hallinnollisen tutkinnan, se siis katsoi, että kantaja oli esittänyt alustavan näytön esimiestään vastaan.

40 Tällainen tilanne on omiaan herättämään ulkopuolisissa perustellun epäilyn kantajan lähimmän esimiehen mahdollisesta ennakkoasenteesta tämän suorittaessa tehtäviään kantajan arvioijana.

41 [Sellaisena kuin se on oikaistuna 19.12.2024 annetulla määräyksellä] Nyt käsiteltävän asiassa kyseessä olevan tilanteen kaltaisissa tilanteissa EUH ei voi vedota kantajan lähintä esimiestä koskevaan puolueettomuusolettamaan. Se ei liioin voi vedota oikeuskäytäntöön, jonka mukaan se, että virkamies on tehnyt työpaikkakiusaamista koskevan kantelun virkamiehestä, jonka on arvioitava hänen työsuorituksiaan, ei voi sellaisenaan ja muista seikoista riippumatta asettaa kyseenalaiseksi kantelussa tarkoitetun henkilön puolueettomuutta (ks. tuomio 8.11.2018, QB v. EKP, T-827/16, EU:T:2018:756, 94 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 20.10.2021, ZU v. komissio, T-671/18 ja T-140/19, ei julkaistu, EU:T:2021:715, 207 kohta). Kuten edellä 34 kohdassa mainitusta oikeuskäytännöstä ilmenee, objektiivista puolueettomuutta koskevan vaatimuksen loukkauksen osalta ei nimittäin edellytetä puolueellisuuden toteamista. Riittää, että tältä osin on olemassa perusteltu epäily, jota ei voida sulkea pois. Näin ollen argumentaatio, joilla pyritään osoittamaan kantajan lähimmän esimiehen subjektiivinen puolueettomuus, ei voi menestyä. Lisäksi nyt käsiteltävässä asiassa on niin, että sen lisäksi, että kantaja on tehnyt kantelun, EUH on myös aloittanut hallinnollisen tutkinnan.

42 [Sellaisena kuin se on oikaistuna 19.12.2024 annetulla määräyksellä] Kuten 4 kohdasta edellä ilmenee, kantaja esitti henkilöstösääntöjen 24 artiklaan perustuvan avustamispyyntönsä 18.2.2021. Kuten edellä 5 kohdassa todetaan, kantajan vuoden 2021 työsuorituksen tasoa koskeva arviointimenettely aloitettiin 2.2.2022, eli lähes vuosi avustamispyynnön tekemisen jälkeen. Lisäksi väitettyä työpaikkakiusaamista koskeva hallinnollinen tutkinta aloitettiin kantajan lähimmän esimiehen osalta 15.6.2021. Näin ollen EUH:lla oli riittävästi aikaa ryhtyä asianmukaisiin toimenpiteisiin välttääkseen täysin riskin siitä, ettei kantajan lähin esimies olisi kantajan arvioijan ominaisuudessa objektiivisesti puolueeton.

43 Lisäksi ennen arviointikertomuksen hyväksymistä pidetyn kantajan ja hänen lähimmän esimiehensä, joka toimi kantajan arvioijana, välisen keskustelun ajankohtana eli 6.5.2022 ja myös arviointikertomuksen allekirjoittamisen ajankohtana eli 2.6.2022 edellä 42 kohdassa mainitun

hallinnollisen tutkinnan tulosta ei vielä tiedetty, sillä kyseinen tutkinta päätettiin vasta 25.10.2022 (ks. 12 kohta edellä). Pitää paikkansa, että kyseinen hallinnollinen tutkinta päätettiin ilman seurauksia, mutta tätä tutkinnan lopputulosta ei tunnettu arviointikierroksen aikana.

44 Tässä tilanteessa kantaja on oikeassa katsoessaan, ettei EUH ollut järjestänyt vuoden 2021 arviointikierrosta koskevaa arviointimenettelyä siten, että hänelle olisi annettu riittävät takeet arvioijan objektiivisesta puolueettomuudesta.

45 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan toimen kumoaminen menettelyvirheen vuoksi kuitenkin edellyttää, että menettely olisi ilman kyseisestä virhettä voinut johtaa toiseen lopputulokseen (ks. tuomio 20.10.2021, Kerstens v. komissio, T-220/20, EU:T:2021:716, 44 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

46 Tässä tarkastelussa on otettava huomioon kaikki tapauksen olosuhteet ja erityisesti väitteiden laatu ja tehtyjen menettelyvirheiden laajuus suhteessa toimihenkilön mahdollisesti saamiin takeisiin (ks. tuomio 20.10.2021, Kerstens v. komissio, T-220/20, EU:T:2021:716, 45 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).

47 Nyt käsiteltävässä asiassa todettu, edellä 45 kohdassa mainitussa oikeuskäytännössä tarkoitettu menettelyvirhe eli kantajan lähimmän esimiehen objektiivinen puolueellisuus tämän toimiessa arvioijana merkitsee, ettei kantajan lähin esimies täyttänyt vaatimusta puolueettomuudesta, jota kantajan arvioijana toimiminen olisi edellyttänyt. Kuten 40 kohdasta edellä ilmenee, se, että kantajan lähin esimies arvioi kantajan työsuoritusta ennen sen menettelyn päättymistä, jossa kyseistä esimiestä syytettiin työpaikkakiusaamisesta, oli nimittäin omiaan herättämään ulkopuolisissa perustellun epäilyn mahdollisesta ennakkoasenteesta.

48 Tältä osin on muistutettava, että oikeuskäytännön mukaan arvioijilla on erittäin laaja harkintavalta arvioidessaan niiden henkilöiden työskentelyä, joiden arvioinnista he vastaavat, eikä tuomioistuimen tehtävänä ole valvoa tämän arvioinnin – johon liittyy monitahoisia arvoarvostelmia, jotka ovat luonteeltaan sellaisia, ettei niitä voida objektiivisesti tarkastaa, jollei kyse ole ilmeisestä virheestä – oikeellisuutta (ks. tuomio 23.9.2020, VE v. ESMA, T-77/18 ja T-567/18, ei julkaistu, EU:T:2020:420, 90 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen ja tuomio 13.7.2022, TL v. komissio, T-677/21, ei julkaistu, EU:T:2022:456, 38 kohta).

49 Kun otetaan huomioon arvioijien erittäin laaja harkintavalta, tässä tilanteessa ei voida sulkea pois, että ilman todettua menettelyvirhettä, eli kantajan lähimmän esimiehen objektiivista puolueellisuutta tämän toimiessa arvioijana, kyseisessä arviointimenettelyssä olisi voitu päätyä eri lopputulokseen erityisesti, jos kantajan arvioijan tehtävä olisi annettu toiselle henkilölle.

50 Edellä sanottu huomioon ottaen ensimmäisen kanneperusteen ensimmäinen osa on hyväksyttävä.

51 Näin ollen riidanalainen arviointikertomus on kumottava eikä tarpeen ole arvioida kantajan ensimmäisen kanneperusteen toista osaa tai toista kanneperustetta saati sitä, voitaisiinko ne todisteet, jotka EUH esitti vastauksessaan unionin yleisen tuomioistuimen prosessinjohtotoimiin, ottaa huomioon.

Oikeudenkäyntikulut

52 Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut.

53 Koska EUH on hävinnyt asian, se on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut kantajan vaatimuksen mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (neljäs jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

1) Jean-Marc Colombanin vuotta 2021 koskeva arviointikertomus kumotaan.

2) Euroopan ulkosuhdehallinto (EUH) velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

da Silva Passos Reine Pynnä

Julistettiin Luxemburgissa 4 päivänä joulukuuta 2024.

Allekirjoitukset